

LBRIS

We know
books

Ioan Hădărig

Astăzi, cerul meu

Ilustrații de Andrei Bako

Editura Vinea
București, 2023

- *** [frica de anotimpul alb așezat ca un colț de cer/ 5
 - *** [lacrima din palma ta, mamă/ 6
 - *** [anotimpul în care plouă cu lacrimi/ 08
 - *** [mă nasc în ochi de copil/ 9
 - *** [cred că un copac e o mare/ 10
 - *** [am așezat privirea din interiorul icoanei/ 11
- *** [astăzi cerul meu e conturul unui șarpe alungat/ 12
 - *** [tristețe adunată în căușul unei palme/ 13
- *** [am aflat ieri că oamenii au temeri și tăceri/ 14
- *** [casa bunicii avea două ochiuri prăfuite de sticlă/ 15
 - *** [timpul se așează peste tăcerile clopotniței/ 16
 - *** [lângă casa bunicii/ 17
 - *** [noaptea se așează peste casa de ceară/ 18
 - *** [familia mea imaginată era un cerc/ 19
 - *** [azi am scris tăcere/ 20
 - *** [vis/ 21
- *** [povestea mea e despre teama anotimpului/ 22
 - *** [pe scara de lemn/ 23
 - *** [singurătatea unui ochi de ape/ 24
 - *** [atunci/ 25
 - *** [astăzi timpul hăituit de umbra nopții/ 26
 - *** [visul meu e umbra ta/ 27
 - *** [timpul poate să ucidă/ 28

- We know*** [într-o noapte/ 29
books*** [aş putea să te iubesc/ 30
*** [vreau să clădesc umbra/ 31
*** [nebunia ca un colț de cer/ 32
*** [păduri acoperite de veșmintele îngerilor/ 33
*** [tristețe așezată lângă creangă/ 34
*** [ochiul de lumină se încolăcea ca un șarpe de hârtie/ 35
*** [cerul așezat pe aripa de cocor/ 36
*** [timpul ca o lespede/ 36
*** [am o noapte împlântată/ 38
*** [lasă-mi trupul și mâinile înghețate/ 39
*** [aş fi vrut să alung/ 40
*** [mă gândesc că poate mă ajuți/ 41
*** [am să-ți dăruiesc/ 42
*** [america își croiește/ 43
*** [america mea e ca un schelet/ 44
*** [timpul acesta alungat în/ 45
*** [noaptea își înhite/ 46
*** [tăcerea apăsând rece peste vârfurile/ 47
*** [visul meu e umbra ta/ 48
*** [îndărătnica fiară din sufletul meu de adolescent/ 49
*** [într-o noapte/ 50
*** [ca un vuiet/ 51
*** [fumuri albe rostogolindu-se/ 52
*** [am o aripă de cer/ 53
*** [atunci când trupul/ 54
*** [noaptea ca o pasăre de pradă/ 55
*** [vuiet adormind în palmă înserarea/ 56
*** [acele ceasornicului au înghețat în noapte/ 57

*** [cerul își împarte chipul/ 58
poemul tăcerii/ 59

tăcere 1/ 60

tăcere 2/ 61

tăcere 3/ 62

tăcere 4/ 63

tăcere 5/ 64

tăcere 6/ 65

*** [umbră agățată în piața veche, oglindă/ 66

*** [răstignit în zbaterea aripilor

umbrind trupul iubitei/ 69

piatră alungată în tăcere/ 70

poem răstignit pe cioburile dimineții/ 71

*** [nu încercați să ucideți pasărea/ 72

adăpost al luminii/ 73

ochii de ceapă ai orașului/ 74

imagini cu zei interziși/ 75

Cuvântul fiară/ 76

Cuvânt pentru Eminescu/ 76

Cuvânt pentru Blaga/ 77

Cuvânt pentru Arghezi/ 78

Autoportret/ 79

nouă desene de andrei bako/ 81

Referințe critice/ 93

Notă bibliografică/ 97

frica de anotimpul alb așezat ca un colț de cer
în acel ochi de munte
unde râul
curge peste pădure

ochiul de întuneric al unui copac,
înverzit în tăcerea frunzei,

de ce fiecare frunză te așterne în conturul mâinilor?
de ce fiecare apă așternută în pleoapa pădurii îți adapă trupul?
de ce fiecare adiere a copacului desenează tăcerea ochilor tăi?

acum nu cred că-ți simt
tristețea de vânător de păianjeni care ascuns
zidește
cușca mea de vise.

lacrima din palma ta, mamă,
are conturul
unei raze de soare, de cer, de ape,
adânc zidite în altarul de tăcere
al unei biserici păgâne,
răstignite în privirile
trecătorilor.

patria mea
este zidită în palma trecătorilor,
a celor care au plecat,
a celor care au răsărit
în rădăcinile
acestui pământ,
a celor care au udat
cu apele cerului
pământul din grădina casei bunicii.

cerul meu este arat de păsările unui timp
încătușat de aripi,
ca un zbor tăcut de fluturi, în flăcări.

cerul din prispa casei bunicii mele
este o tresărire de ape,
o fugă de aripi,
un anotimp nenăscut.

anotimpul în care plouă cu lacrimi,
anotimpul în care cerul își zidește tăcerea,
anotimpul în care pașii alcătuiesc un câmp cu grâu,
anotimpul în care mâinile mamei acoperă
fața nopții cu flori de câmp,
anotimpul în care ochii își acoperă tăcerile
cu pletele înzăpezite ale munților
și cu melancolia apelor.

mă nasc în ochi de copil,
înveșmântat în aripile patriei,
precum un copac
în adierea unui anotimp.

trăiesc în zidirea unei ploii de vară
și în pleoapele trecătorilor.

mor în palmele închise,
în adormirea unui anotimp
și a unei cascade de aripi.

cred că un copac e o mare
de fluturi
aruncată în zbaterea
timpului.

cred că un cer e o noapte așezată
între pleoapele unui munte.

cred că un om e o pată de culoare
închisă în dimineața unei zile.
astăzi nu cred,
sper,
că tu ești o parte din adâncul unei mări,
din tăcerea unui câmp,
mamă.

am așezat privirea din interiorul icoanei
în noaptea unei zile și am desenat ochii sfinților
în pleoapele anotimpului.

acum, timpul este lacrima unui anotimp crestat
în zbaterea drumeților însetați
de tăcere.